

21 Lärdomar från berättelsen om Moses

Lärdomar och förmaningar från berättelsen om Mose (över honom vare frid)

Berättelsen om Mose i Koranen innehåller i sina olika händelser och skildringar en rad lärdomar, förmaningar och påminnelser. Vi stannar vid dem här:

För det första:

Berättelsen om Mose – liksom berättelserna om andra profeter – uppmanar varje muslim i alla tider och på alla platser att ständigt minnas Gud med styrka utan svaghet, och med beslutsamhet utan trötthet.

För det andra:

När Gud vill något, förbereder Han dess orsaker och underlättar dess medel. När Hans omsorg omger en tjänare, skyddar den honom från alla fiender, hur starka deras knep och makt än är. Guds omsorg om Mose gjorde att han levde trygg bland onskans och tyranniets krafter.

För det tredje:

De goda människorna är de som i alla livets skeden står på den förtrycktes sida med stöd och hjälp, och står emot den orättfärdige tills han upphör med sin orätt, och hjälper varje behövande. De står på sanningens,

rättvisans och moralens sida i alla situationer.

För det fjärde:

Sanningen kommer alltid att ha anhängare, även om de falska är många. Exemplet här är den troende från Faraos folk. Guds lag är att Han inte vägleder till sanningen den som är överdriven i sina handlingar, som överskrider gränserna, eller som ljuger om Gud.

För det femte:

När tron fyller hjärtat, offerar människan allt för den. Tron som fyller hjärtat gör underverk. Trollkarlarna sade till Farao när de såg sanningen som Mose kom med:

{Vi kommer inte att föredra dig framför det som kommit till oss av klara bevis och den som skapade oss. Döma du som du vill} (Ta Ha:72).

Al-Zamakhshari sade: "Ära till Gud, vilken märklig sak! De kastade sina rep och stavar i otro, och sedan kastade de sina huvuden i tacksamhet och tillbedjan. Vilken skillnad mellan de två kasten!"

För det sjätte:

De kloka och goda kan skilja sig i sina ståndpunkter inför händelser, men återvänder snabbt till den andres åsikt när de övertygas. Exemplet är Arons hållning till kalvdyrkarna och Moses tillrättavisning av honom.

För det sjunde:

Guds lag i livet är att Han i slutändan ger seger och belöning till de goda, och nederlag och straff till de onda. Seger kräver Guds stöd, tillit till Honom, sann beslutsamhet och att ta de praktiska orsakerna. Exemplet är Moses räddning och Faraos undergång.

För det åttonde:

De som kallar till Gud bör använda mildhet och vänlighet, och undvika hårdhet och grovhet. Gud befallde Mose - trots att han var utvald - att tala till Farao med mildhet.

För det nionde:

Tyranner i alla tider förlitar sig på sin materiella makt för att skydda sina troner, begär och makt. För dessa saker är allt tillåtet. När sanningen börjar avslöja deras falskhet, anklagar de dess anhängare falskt för alla brister:

{De är bara en liten skara} (al-Shu'ara':54).

För det tionde:

Tyranner och förtryckare bekämpar sanningen med alla falska vapen, och påstår sedan inför folket att de gör det för deras bästa.

För det elfte:

När sanningen pressar tyrannerna och bevisen jagar dem, grips de av högmod i synd och vägrar återvända till sanningen. Tyranni i alla tider gillar inte rättvisa, utan älskar arrogans och förvillelse.

För det tolfte:

Tyranner brukar förakta sina anhängare, och anhängarna brukar lyda sina ledare och följa dem i falskhet:

{Faraosade: Jag visar er bara det jag ser, och leder er bara till rätt väg}
(Ghafir:29).

{Han föraktade sitt folk, och de lydde honom. De var ett folk av syndare}
(al-Zukhruf:54).

För det trettonde:

Falskheten kan förblinda människors ögon en tid, och skrämja deras hjärtan en stund, så att de tror att den är stark. Men när sanningen möter den med sin fasta styrka, försvinner den som en låga i halm. Anhängarna av falskhet blir förödmjukade och svaga när de ser sina byggnader falla och sina drömmar krossas.

För det fjortonde:

De onda rådgivarna ser kallelsen till Gud som korrupcion, eftersom den förstör deras byggnad och befriar människor från deras tyranni.

För det femtonde:

Många människor är omedvetna om Guds tecken på Hans enhet, och blinda för Hans lag att förgöra varje tyrann och arrogant.

För det sextonde:

De som kallar till sanningen bryr sig inte om tyrannernas hot, utan fortsätter på vägen, förlitar sig på Gud och underkastar sig Hans vilja: {Gud är överlägsen i Sin befallning, men de flesta människor vet inte}
(Yusuf:21).

För det sjuttonde:

De som kallar till sanningen behöver djup tro, stark tillit till Gud och ståndaktighet som tar bort rädslor och ger hjärtat trygghet.

För det artonde:

21 Lärdomar från berättelsen om Moses

Det som hjälper de troende till seger är att hålla sig borta från de otrogna när råd inte hjälper, att ha tålamod och be, att leva med kärlek och broderskap, och att förlita sig på Gud:
{Vilken god beskyddare och vilken god hjälpare} (al-Anfal:40).

För det nittonde:

Ett tecken på sann tro är att vara svartsjuk för Guds religion, och önska att Guds välsignelser tas bort från de som insisterar på otro, eftersom deras välsignelser skadar de troende.

För det tjugonde:

Att hålla fast vid Guds starka rep gör att man inte bryr sig om tyrannernas hot, och inte backar från att förmedla Guds budskap.

För det tjugoförsta:

Dörren till ånger och förlåtelse är öppen för den som återvänder från sin villfarelse, gör goda handlingar som behagar sin Herre, och fortsätter på vägen av rättfärdighet.